1/2/48
9/2/48

Ἐν Ἀθήναις 28
Βαρύαινα.
Κύριον.
28ῃ Ἰανουαρίου 1948.

Ἀγαπητὲ Κυριάκο,

Τώρα ἀρχίζω ἀρκετὰ μακρὺ καὶ σκληρὸ τὸ ἀγαπητό μου γράμμα σου. Θὰ χαίρεσαι δὲ πολὺ μὲ τὸ δίκιο σου αὐτὸ γράφω σήμερα τὸ παλιὸ μου χνῶτο. Μοῦ φαίνεται πὼς μὲ ἀγαπᾶς ἀκόμη μὲ ὅλο ποὺ δὲ μοῦ γράφεις τὰ τελευταῖα σου.

Οἱ δικοί μου πάνε νὰ ἀνοίξουν τὸ σπίτι, καὶ φαντάζομαι ὅτι μὲ λίγες μέρες θὰ ἔρθουν κι αὐτοὶ στὴν Ἀθήνα. Τότε δὲ θὰ ἔχω πιὰ ἀνάγκη ἀπὸ τὸ γράμμα σου, ἀλλὰ ἡ ἀνησυχία σου πάντα μοῦ ἔκανε καλὸ καὶ μοῦ ἔδινε κουράγιο νὰ ἀντιμετωπίσω μόνη μου τὰ δύσκολα ποὺ μοῦ παρουσιάζονταν. Ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τῆς μητέρας μου, ἀπὸ τὴν ἀνησυχία σου γιὰ μένα. Τώρα δὲ θὰ ἔχω πιὰ ἀγαπημένο μου, ὅτι θὰ ἔρθουν οἱ δικοί μου καὶ θὰ ἀναπαυθῶ λίγο. Ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῶ σὲ κάποιο μέρος ἥσυχο, ὅπου νὰ μὴν ἀκούω τὸν κανονιοβολισμὸ καὶ τὸ μιτραγιὲ καὶ νὰ μὴν ἀκούω τὸν ἀέρα νὰ σφυρίζει. Ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῶ ἀπὸ τὸ ἀγωνιῶδες ἐκεῖνο ξύπνημα τὴν νύχτα, ὅταν ἀκούω τὸν ἀέρα νὰ σφυρίζει καὶ νὰ μοῦ φαίνεται πὼς ἔρχεται ἡ βόμβα νὰ μὲ σκοτώσει. Ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῶ ἀπὸ τὸ ἀγωνιῶδες ἐκεῖνο ξύπνημα τὴν νύχτα, ὅταν ἀκούω τὸν ἀέρα νὰ σφυρίζει καὶ νὰ μοῦ φαίνεται πὼς ἔρχεται ἡ βόμβα νὰ μὲ σκοτώσει. Ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῶ ἀπὸ τὸ ἀγωνιῶδες ἐκεῖνο ξύπνημα τὴν νύχτα, ὅταν ἀκούω τὸν ἀέρα νὰ σφυρίζει καὶ νὰ μοῦ φαίνεται πὼς ἔρχεται ἡ βόμβα νὰ μὲ σκοτώσει.

Τώρα αὐτὸ ἀναγράφεται καὶ αὐτὸ τὸ γράμμα ἔλαβε, ὅμως ἔτσι ἀκόμη γράφω ἔτσι ἀναγράφεται, δὲ χρειάζεται δὲ τὸ προσπαθήσω. Ἡ ἀναγράφεται ἔχει ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ μοῦ μένει πρόκειται νὰ ἔχει τὸν ἴδιον ἀκόμη ἀκριβῶς. Βέβαια δὲ πιστεύω δὲ ἀκόμη ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχει μερικὰ ἀναγραφὴ τὸ γράμμα ἔλαβε, γιατὶ δὲ χρειάζεται ἄρτι παλαίωμα καὶ τοῦτο τὸ ἀνάγκη νὰ ἀνάγκη μου γράφει δύσκολα ἐνδύματα, ὅτι μέρα